

mindretal. På mødet i København i juni 1990 om CSCE, som det hed dengang, om CSCE's menneskelige dimension, blev der vedtaget en tekst om nationale mindretal, der faktisk har dannet baggrund for Europarådets rammekonvention.

Jeg vil også gøre opmærksom på, at OSCE har en særlig højkommissær for nationale mindretal, den tidligere hollandske udenrigsminister van der Stoel, som gør et meget stort arbejde i praksis med forhandlinger med regeringerne for at sikre beskyttelsen af mindretallene.

Jeg synes også, det er værd at bemærke, at den såkaldte stabilitetspagt har haft til opgave at skabe et regelsæt, som kan tjene til beskyttelse af nationale mindretal, herunder bl.a. mindretal i de baltiske lande.

Dette er kun et par eksempler. På en række områder er der sket betydelige fremskridt og taget en række initiativer, der sigter i samme retning.

Det er med glæde, vi nu har set, at vi fra dansk side har kunnet bidrage med erfaringerne fra vores grænse i de internationale bestræbelser for at opnå en god løsning på mindretalsproblemerne i Europa.

Det er så lidt tankevækkende, at netop i går, den 4. december, blev det såkaldte Institut for Mindretalsspørgsmål åbnet i Flensborg, et fælles dansk-tysk projekt, som har til hensigt at virke for at udbrede kendskab til, hvorledes man i praksis kan løse nationale mindretalsproblemer.

Der er blevet rejst spørgsmål om Tysklands holdning. Jeg kan sige, at Tyskland i forbindelse med undertegnelsen af rammekonventionen den 11. maj 1995 afgav en erklæring, hvorefter nationale mindretal i forbundsrepublikken Tyskland er danskerne med tysk statsborgerskab og medlemmerne af det sorbiske folk med tysk statsborgerskab.

Rammekonventionen vil også blive anvendt på medlemmerne af de etniske grupper, der traditionelt er bosat i Tyskland: friserne med tysk statsborgerskab og sienti og roma med tysk statsborgerskab. Det er en kommentar til hr. Keld Albrechtsen, der bare skal vise, at anvendelsesområdet i Tyskland altså er større end som så og også inddrager andre.

Det store spørgsmål – det er der flere der har været inde på – er jo: Hvorledes sikrer vi en effektiv efterlevelse af konventionen? Det forholder sig sådan, at der er et arbejde i gang. Der skal nedsættes en særlig komité, når først konventionen træder i kraft, som skal følge udviklingen. Arbejdet med denne komités sammen-

sætning er i gang. Man er ikke nået til enighed endnu, men der er jo heller ikke tilstrækkelig mange lande, der endnu har ratificeret. Men så snart det er sket, vil arbejdet med at sikre overvågningen af konventionen for alvor kunne gå i gang.

Derfor er det også vigtigt, at vi ikke sinker sagen her i Danmark, men at vi så hurtigt som muligt kan ratificere.

Jeg takker for Folketingets meget velvillige modtagelse og vil så i øvrigt give tilsagn om, at vi under udvalgsarbejdet meget nøje drøfter nogle af de spørgsmål, som især hr. Per Stig Møller rejste, og som jeg finder det er bedst at vi får besvaret under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 49:

Forslag til folketingsbeslutning om forrang for nationale regler om vand og affald.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Bent Hindrup Andersen (EL).

(Fremsat 29/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det er kendt, at bestræbelserne for at forbedre miljøet er et af de områder, som regeringen lægger særlig vægt på på regeringskonferencen. Det har der også været bred tilslutning til fra Folke-